

Procesní soud první stolice odečetl žalobci ze zažalované kupní ceny za prodané koně 12.250 Kč, jež byl obchodní zmocněnec žalobcův slevil žalovanému. Odvolací soud k žalobcovu odvolání rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody

Po stránce právní byla věc odvolacím soudem posouzena správně. Jde o to, zdali sleva 12.250 Kč, kterou Karel K. žalovanému pro vadnost jednoho z prodaných mu žalobcem koní z kupní ceny za tohoto koně povolil, jest platna vůči žalobci. V tom směru nižší soudy správně vyslovily, že nezáleží na tom, zda žalobce Karla K-a k slevě přímo zmocnil, nýbrž rozhodno jest, zdali Karel K. byl při obchodu koňmi, žalobcem provozovaném, žalobcovým obchodním zmocněncem, a zdali ona sleva stala se v rámci tohoto obchodního zmocnění (čl. 47 obch. zák.). Odvolací soud odpověděl k této otázce kladně a to právem. Jest zjištěno, že žalobce hned při prvním obchodě se žalovaným prohlásil žalovanému, že má platiti K-ovi, s K-em jenom že má dopisovati, že garantuje za bezvadnost koní a v případě, že by v tom směru něco bylo, že má psáti K-ovi. Zjištěno jest dále, že Karel K. veškerou korespondenci vedl za žalobce, že vedl za něho také obchodní knihy, že někdy prodával za žalobce i koně, přijímal peníze a prokázáno jest, že Karel K. odepsal žalovanému kupní cenu za uhynulého koně a mu započítal též k dobru rozdíl 1.000 Kč; konečně jest nesporno, že žalobce s těmito odpisy souhlasil. Z toho právem usoudil odvolací soud, že Karel K. byl v podniku žalobcově jeho obchodním zmocněncem a že v rámci tohoto zmocnění bylo též, když Karel K. vyřizoval výtky ohledně koní od zákazníků došlé a když, vyřizuje je po případě, jak se stalo u žalovaného, pro vadnost koně povolil slevu. Stanovisko žalobcovo, že, poukázal-li žalovaného s korespondencí a s případným oznámením vad na Karla K-a, nelze v tom spatřovati zmocnění K-a k povolování slev, nedá se vzhledem k zjištěné působnosti K-a v podniku žalobcově sdíleti. V důsledku toho, že Karel K. byl podle toho, jak se jeho působnost v podniku žalobcově na venek jevila, k slevě, žalovanému povolené, oprávněn, jest sleva 12.250 Kč po rozumu čl. 52 obch. zák. vůči žalobci platna a nárok žalobcův, aby mu žalovaný tuto částku zaplatil, není opodstatněn.

Čís. 3599.

Nelze se domáhati náhrady škody pro nákazu venerickou nemocí, nevěděl-li nákazu přivodivší souložník, že ji jest stížen.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, Rv I 1717/23.)

Žaloba, již domáhala se žena náhrady škody na svém souložníku, tvrdíc, že byla jím nakažena kapavkou, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Zjištěno jest, že žalovaný nesliboval žalobkyni manželství a ji nesvedl a že když se žalobkyni tělesně obcoval, si toho nebyl vědom a ani vědom býti nemohl, že kapavka, kterou stížen byl v roce 1912, nebyla snad ještě vyhojena. Vůbec nebylo prokázáno, že žalovaný v době, kdy se žalobkyní tělesně obcoval, byl pohlavně nemocen. Ale dovolání, provádějíc dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), z tohoto zjištěného stavu nevychází, tvrdíc, že žalovaný žalobkyni jako slušné a nezkušené děvče svedl, ačkoliv si toho byl vědom, že byl pohlavně nemocným, a neprovádí takto tohoto dovolacího důvodu po zákonu. Netřeba proto poukázati k tomu, že žalobkyně jako strana sama musela připustiti, že před souloží jí manželství nebylo slibováno, a netřeba zmiňovati se o tom, že žalobkyně tenkrát již byla dospělá a že pohlavní styky pěstovala se žalovaným i po vystoupení ze služeb firmy, jejíž společníkem žalovaný jest. Pokud se dovolání na konec dovolává slušnosti, dlužno připomenouti, že soudům jest se zachovati v přední řadě dle předpisů zákonných.

Čís. 3600.

Skutkové zjištění lze v dovolacím řízení napadnouti jen tvrzením, že skutečnosti, z nichž vycházel odvolací soud, jsou v rozporu se spisy, nikoli však též pokusem o odchýlný skutkový závěr z týchž skutkových okolností.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, Rv I 1764/23.)

Žalobě o vydání nábytku bylo vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Nižší stolice nevěřily výpovědi manželů S-ových, že a jak žalovaná od manžela svého, nynějšího úpadce, sporného nábytku nabyła, a tak, když bezesporo jest, že nábytek ten koupil kdysi nynější úpadce od výrobce T-a a důkaz převodu jeho s úpadce na jeho manželku, jak řečeno, se nezdařil, podává se z toho samo sebou, že podle práva nábytek ten pořád patří úpadci a tedy do úpadkové podstaty a žalobní nárok jest tedy plně odůvodněn. Pravda ovšem, že nižší stolice, odůvodňující, proč manželům S-ovým nevěří, užívají také jednoho důvodu, který tak, jak podán jest, nevěrohodnost jich výpovědí nedoličuje, toho totiž, že Josef S., nynější úpadce, už od listopadu 1922 je insolventní, kdežto bezesporo jest, že v roce 1920, do kterého manželé S-ovi převod nábytku kladou a v kterém dle zjištění nižších stolic přestěhování nábytku z kanceláře nynějšího úpadce do bytu jeho a jeho manželky se stalo, byl ještě solventním. Avšak stačí ostatní důvody a brojí-li dovo-